

කුවේණි-විභිෂණ ද කුසුමාසන-විමලධර්මසූරිය ද

එදා බමුණන් කුවේණිය යොදාගෙන රාජ්‍ය අත්පත් කරගෙන පසුව කුවේණිය පළවා හැරියහ. පෘතුගීසි සමයෙහිදී, පෘතුගීසි බමුණෝ එලෙස නොවුවත් දෝන කතිරිනා හෙවත් කුසුමාසන දේවිය යොදාගෙන කන්ද උඩරට රාජ්‍ය ලබාගෙන පසුව ඇය පළවා හැරීමට සැලසුම කළහ. (පළවා හැරීමට කළ සැලැස්ම ගැන මා දන්නේ කෙසේ දැයි යම් බමුණකුට හෝ බැම්බණිකයකුට හෝ ප්‍රශ්නයක් නම් ඔහුට හෝ ඇයට හෝ කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලයේදී මා හමුවිය හැකිය. බමුණාට හෝ බැම්බණියට හෝ ඒ සඳහා ගමන් ගාස්තු හා වෙනත් දීමනා රාජ්‍ය නොවන සංවිධානයකින් ලබාගත හැකිය.) එහෙත් කොතප්පු බණ්ඩාරගේ ඒ සැලසුම ව්‍යර්ථ කළහ. (ඒ ගැන විස්තරයක් සුගතදාස අරබවිකුම මහතා විසින් රචිත තොදැවුණු හඳවත කෘතියෙහි වෙයි) අද ඇමරිකන්, බිරිතානි, හෝර්වේ ආදී විවිධ බමුණෝ නොයෙකුත් සැලසුම් කරති. අපට මේ සැලසුම් පරාජය කළ හැකිය.

කොට්ඨථ ර්නියා සාම සාකච්ඡා තාවකාලිකව වරපනය කිරීමෙන් දැනටමත් විශාල ජයග්‍රහණයක් ලැබී ඇත. ර්නියා ආණ්ඩුව ආපනයේ අධි ආරක්ෂිත කලාපයේ තිබූ හමුදා කඳවුරු ඉවත් කර ගෙන ඇත. මේ සම්බන්ධ පෘථග්ජන ජනයාට වැරදි අවබෝධයක් දීමට ර්නියා ආණ්ඩුව උත්සාහගෙන ඇත. ආණ්ඩුව යන වචනය ඇතැම් තැන්වල යෙදුණද මෙරට ආණ්ඩුවක් නැත. මෙහි ඇත්තේ ඇමරිකන් තානාපති ඇතුළු ඇතැම් බටහිර තානාපතිගේ විසින් මෙහෙයවනු ලබන තරමක් ලොකු රාජ්‍ය නොවන සංවිධානයක් පමණකි. හමුදා කඳවුරු ඇතැම් ප්‍රදේශ වලින් ඉවත්කර ගැනීමෙන් ආපන අර්ධද්වීපයේ ආරක්ෂාවට තරපනයක් නොවේ යැයි ආණ්ඩුව කියයි. එය හමුදාවේ අනුමැතිය ඇතිව කෙරුණත් බවද ආණ්ඩුවේ ප්‍රකාශනවල සඳහන් වෙයි. හමුදාවේ ර්නියා අනුමැතිය ලබා ගන්නේ ආණ්ඩුව වීම නිසා ඒ ප්‍රකාශයේ කිසිම වලංගු බවක් නැත. අප රටේ හටි හමන් හමුදා නායකයන් සිටියේ නම් ර්නියා ආණ්ඩුවට ඔය කියන ර්නියා අනුමැතිය නොලැබෙනු ඇත. කොට්, හෝර්වේ හා ඇමරිකානු බලපෑම මත හමුදා කඳවුරු ඉවත්කර ගන්නේ ය යන්න බොරු වාචනිකයන් හෙවත් විජාතික රූපවාචනිකයන් ටයිකෝට් අදින අවමංගල අධ්‍යක්ෂවරුන් හා බොරු මහාචාර්යවරයාගේ සුරතලයන් කිසි දිනෙක නොකියනු ඇත.

අද ආපනයේ හමුදා කොටුවට පමණක් සීමා වී ඇත. මින් ඉහතද කොටුවට පමණක් සීමා වී සිටි හමුදාවලට අත් වූ ඉරණම අපි දනිමු. සිංහලයන් තරම අත්දැකීම වලින් පාඩම ඉගෙන නොගන්නා වෙනත් ජාතියක් ලොවේ නැතැයි සිතෙන තරමය. කොට් ආපනයේ කොටුවට ප්‍රහාරයක් එල්ල කළහොත් හමුදා හටයන්ට අත්වන ඉරණම ගැන අමුතුවෙන් කිවයුතු නොවේ. ර්නියා සටන් විරාමය තුළ කොට් නිහඬව සිටින්නේ යැයි කිව හැක්කේ මුත්තියෙකුට හෝ වංචනිකයකුට හෝ පමණි. මෙරට රාජ්‍ය නොවන සංවිධානවල, විශ්ව විද්‍යාලවල, ර්නියා ප්‍රඥ්ඨා ජනමාධ්‍යවේදීන් අතර සහ වෙනත් තැන්වල සිටින බක පණ්ඩිතයෝ අද සාමය ඇතැයි නන් දොඩවති. මොවුන් සාමය යැයි කියන්නේ කොළඹ බෝමල නොපිපිරවීමටය. කොළඹ බෝමල පුද්ගලයන් නැති වුවද අද ද කොට් කොළඹ මිනී මරති. ර්නියා සාමය කැබේන්නේ මිනිසුන් දහ පහලොස් දෙනකු එකවිට මියගිය විට පමණද? කොට් තමන්ට විරුද්ධ දෙමළ ජනයා ඝාතනය කරති. තමන්ට කප්පන් නොදෙන අවනත නොවෙන දෙමළ පුද්ගලයන් කිහිප දෙනකු ම ර්නියා සටන් විරාමයෙන් හෙවත් පාචා දීමේ ගිවිසුමෙන් පසුව මරා දැමීමට කොට් සමත් වී ඇත. හමුදාවේ බුද්ධි අංශයේ සේවය කළ දෙමළ හටයෝ පසුගිය මාස දාහතරක පමණ කාලය තුළ මරා දමනු ලැබූහ. මේ ජීවිත වලට වග කිවයුත්තෝ බොහෝ වෙති. මිලේනියම් සිටි සංකීර්ණයේ පවත්වාගෙන ගිය විශේෂ හමුදා ඒකකයේ තොරතුරු සතුරන්ට හෙළි කළේ ර්නියා ආණ්ඩුවමය. දොන් ජුවන් ධර්මපාල රජුවත් මෙලෙස ක්‍රියා කර නැත. මේ විභිෂණ මට්ටමේ පාචා දීමකි.

විභිෂණ කතාව කලින් කියා ඇති මුත් සිංහලයන්ට අමතක වීමේ ගුණය ඔහුට වඩා තිබෙන බැවින් එය නැවත කීමේ වරදක් නැත. රාම රාවණ යුද්ධය මෙරට පැවතුණා ද නැද්ද යන්න මෙහිදී ප්‍රශ්නයක් නොවේ. විභිෂණ යන්නෙහි තේරුම භීෂණයට විරුද්ධ යන්න ය. විභිෂණ යන්න ඔහුට ඔහුගේ දෙමව්පියන් දුන් නමක් නොව රාමගේ කේවට්ට බමුණු මහලේන් දුන් නමක් විය යුතුය. විභිෂණ යනු රාවණ රජු විසින් කරන ලද යුද්ධයට විරුද්ධව, ර්නියා භීෂණයට විරුද්ධව සාමය කතා කළ තැනැත්තා විය. මේ ද්‍රෝහියා බලයට කෙතරම් කැදරවී ද යනහොත් ර්නියා භීෂණයට විරුද්ධ වී තම සොයුරාද රටද පාචා දීමට කටයුතු කළේය. රාවණ රජු පාචා දී ඔහු ර්නියා රාජ්‍ය පවත්වාගෙන ගියේ එකල කළාපිය බලවතා වූ රාමගේ දෙපා ලෙව කැමෙහි. යුද්ධයට විරුද්ධ වීම ර්නියා සාධු ධර්මයක් ලෙස සලකා

ද්‍රෝහිතාට විභිෂණ නම පටිටම (අභිනන්ධනය) දී ඔහු උත්තම සුරුෂයෙකු කිරීමට රාමගේ කේවට්ටයනට එතරම් ප්‍රශ්නයක් නොවන්නට ඇත. එකල බොරු වාචනික නැති වුවද සංකිවේදන ආධිපත්‍ය දරන්නට ඇත්තේ පොත පත ලියූ කේවට්ටයන් බවට සැකයක් තිබිය නොහැකි ය. වත්මන් සාම කුමරුන් ගැන කල්පනා කිරීමේදී විභිෂණයාගේ හා කේවට්ටයන්ගේ තරම අපට සිතා හැකිය. මුළු ලෝකයටම ආදර්ශයක් දෙන අන්දමේ ඊනියා සාම ක්‍රියා වලියක් මෙරට සිදු වන බව අපට කියන්නේ ඊනියා ජාත්‍යන්තර ප්‍රජාවගේ කේවට්ට බුද්ධිමතුන්ය. මේ බටහිර ඊනියා බුද්ධිමත්තු විශේෂයෙන්ම සමාජයීය විද්‍යා හැදෑරූ කසිකබලේ බුද්ධිමත්තු වත්මන් කේවට්ටයෝ වෙති. කිසිම දෙයක් තේරුම් කර දීමට අසමත් බටහිර සමාජයීය විද්‍යාවන්ට තැනක් ඇත්තේ බටහිර ගණිතයට, භෞතික විද්‍යාවට, රසායන විද්‍යාවට, ජීව විද්‍යාවට , හා ඒ ආශ්‍රිතව ඉංජිනේරු හා වෛද්‍ය වැනි තාක්ෂණයට හා බටහිර දේශපාලන ආධිපත්‍යයට පිං සිදු වන්නටය. මින් අදහස් වන්නේ පසුව කී විද්‍යාවන් ශ්‍රේෂ්ඨ බව හෝ අප ඒ අනුකරණය කළ යුතු බව හෝ නොවේ. ඒ විද්‍යාවන්ගෙන් අපට ගතයුතු දෙයක් වේ නම් අප ඒ අවශෝෂණය කරගත යුතුය. එහෙත් බටහිර සමාජයීය විද්‍යාවන්ගෙන් නම අවශෝෂණය කළ යුතු යමක් වේද යන්න ඉතාමත් සැක සහිතය.

අද රාජ්‍ය නොවන සංවිධානවල, විශ්ව විද්‍යාලවල, ජනමාධ්‍ය ආයතනවල, සිටින දේශීය කේවට්ටයන් කරන්නේද එදා රාමගේ දේශීය කේවට්ටයන් කළ දේමය. ඊනියා සාමය, යුද්ධයට විරුද්ධ වීම ආදිය ගැන කතා කරන මේ දේශීය කේවට්ටයන්ගේ වර්තමාන රාම යනු බුෂ් කණිෂ්ඨයා හෙවත් ඇමරිකන් ජනාධිපතිය. විශ්ව විද්‍යාලවල සිටින මේ කේවට්ටයෝ ගැටුම නිරාකරණය ගැන මහා පරිමාණයෙන් කතා කළද විශ්ව විද්‍යාල සිසුන් අතර ඇතිවන ගැටුම නිරාකරණය කිරීමට අසමත් වෙති. මෙය ලෝකෙට පරකාසේ ගෙදරට මරගාගේ ප්‍රපංචයද එසේ නැතිනම් බොලර් ප්‍රපංචයද යන්න නිශ්චිතව කීමට නොහැකිය. සමහර විට එය ප්‍රපංච දෙකේම එකතුව (සමප්‍රයුක්තය) විය හැකිය. වත්මන් සරසවි සිසුන් මේ ගැන කල්පනාකාරී විය යුතුය. සරසවි සිසුන් හේද හින්න වී අනවශ්‍ය කලකෝලභල නොකර නම විවිධ (දේශීය හෝ දේශීය කරණය කළ) මතවාද තබා ගනිමින් ම සමගියෙන් කටයුතු කිරීමට සියලුම ම පළමුවෙන් ඉගෙන ගත යුතුය.

අපේ සාහිත්‍යයේ විභිෂණ වැනි තවත් වර්තයක් වෙයි. ඒ කුවේණිය. කුවේණි යන්නෙහි තේරුම කු වර්ණයක ඇත්තී යන්නය. මෙහි කුවේණිය හෙවත් නරක වර්ණය යන්නය යොදන්න ඇත්තේ මෙරට යකෂ ගෝත්‍රිකයන්ගේ පාටට බොහෝ විට දුඹුරු පාට විය යුතුය. කුවේණිගේ පාටට නරක් වන්නට ඇත්තේ ඇගේ දෙමව්පියන්ට නොව ආර්යයන් සමග මෙරටට පැමිණි බමුණන්ට විය යුතුය. කුවේණි යන්න බමුණන් ඇයට දුන් නම මිස ඇයට දෙව්පියන් දුන් නම නොවේ. විභිෂණ උසස් ලෙස සැලකූ බමුණෝ කුවේණිය පහත්කොට සැලකූහ. එයට හේතුව කුවේණිගේ වූ මහගු ගුණයක් නොවේ. එක් පැත්තකින් ඉන් කියැවෙන්නේ බමුණන්ගේ ස්ත්‍රී විරෝධී ආකල්පය.

අනෙක් පැත්තෙන් කුවේණිය පහ කර දැමීමට බමුණන්ට වූ අවශ්‍යතාවය ය.

කුවේණි ගැන කතාවට පළමුව අප රටේ ඉතිහාසය ගැනකිව යුක්තක් වෙයි. මේ රටේ ඉතිහාසයේ ඉතා ඇත අතීතයේ සිට සිදු වී ඇත්තේ එකම එක කරුණක් පමණය. එනම් විදේශික, විජාතික ආක්‍රමණවලට විරුද්ධව ජාතික රජවරුන් හා නායකයන් කටයුතු කිරීමත් ජයග්‍රහණය කළ අවස්ථාවල ඉන් පසු රටේ හා ජනතාවගේ සුබ සිද්ධිය වෙනුවෙන් ඒ ජයග්‍රහක රජවරුන් ක්‍රියා කිරීමත්ය. විදේශික ආක්‍රමණවල දී විභිෂණලා ඊනියා යුද්ධයට එරෙහිව මතු වීමද අපට දැකගත හැකිය. මෙයට සමාන්තරව මෙරට බුද්ධිමතුන් අතරද එවැනි ක්‍රියා වලියක් සිදු වී ඇත. විජාතික මතවාද රැගෙන මෙරටට පැමිණි බමුණු කේවට්ටයන් අනුකරණය කළෝ මෙරට සැමදාමත් සිටියහ. මොවුහු විජාතික නායකයන් සමග එක් වී මෙරට බමුණු කුළයක් ගොඩ නැගූහ. ඒ බමුණු කුළයට එරෙහිව මෙරට දේශීය බුද්ධිමතුන්ගේ අදින ක්‍රියා කාරකම ද අපට දැකගත හැකිය. දේශීය බුද්ධිමත්තු විජාතික මතවාද අවශ්‍යවිට ප්‍රතිකෂේප කිරීමටද අනෙක් අවස්ථාවල අවශෝෂණය කිරීමටද දැන සිටියහ. බමුණු මතවාද අනුකාරකයන් කේවට්ට පරම්පරාව ලෙසද දේශීය බුද්ධිමතුන් මහෙෂධ පරපුර ලෙසද හැඳින්වීම උචිත යැයි සිතමි. මේ දෙපිරිස අතර ගැටුම උමදාව රචිත අවධියේ පමණක් නොව ඊට පෙර හා පසුද පැවතුණි. අද ඉන්නා කේවට්ටයෝ ලිබරල්වාදය, මාක්ස්වාදය, පශ්චාත් නූතනවාදය ආදී බටහිර බමුණු මතවාද අදහති. (කලින් කියා ඇති අන්දමට මේ කසිකබලේ මතවාදවලට තැනක් ඇත්තේ බටහිර විද්‍යාවන්ට, තාක්ෂණයට හා බටහිර දේශපාලන ආධිපත්‍යයට පින් සිදුවන්නට මිස ඒ මතවාදවල ඇති ගැඹුරු බවක් නිසා නොවේ) භාරතයෙන් පැමිණියද, යුරෝපයෙන් හෝ ඇමරිකාවෙන් හෝ පැමිණිය ද බමුණා

බමුණාම වෙයි. බැමිණිය බැමිණියම වෙයි. එහිදී ස්ත්‍රීවාදය ද අරකඳු මේකඳු යන්න වැදගත් නොවේ. බටහිර ස්ත්‍රීවාදය ද අද දවසේ නම් බමුණු (බැමිණි) මතවාදයක්ම වෙයි. (අවශ්‍ය නම් පසුදිනෙක එය පැහැදිලි කරමි. කෙසේ වෙතත් මේ බැමිණියන්ගේ සාමාන්‍ය ගැහැණුන්ගේ නොව දිට්ඨ මංගලිකාලාගේ කරපිටින් යන මාතංගල අද මෙරටට අවශ්‍ය වෙයි.) මේ සමහර කේවට්ටයෝ අධිරාජ්‍ය විරෝධීන් ලෙස පෙනී සිටියද, අංක එකේ සංස්කෘතික යටත්විජිතවාදීහු වෙති. ධුෂ්‍රයේ කේවට්ටයන් වූ මොවුන්ට මාක්ස්, වෙබර්, හේබ්බා ආදී බටහිර බමුණන්ට කැඹීම හැර කළහැකි අධිරාජ්‍ය විරෝධී සටනක් නැත.

නැවතත් අපි කුවේණිය ගැන කතා කරමු. හිටපු පුරා විද්‍යා කොමසාරිස් ආචාර්ය ශිරාන් දැරනියගල මහතාට අනුව ආර්යයන් මෙරටට පැමිණීම ආරම්භ කර ඇත්තේ දැනට වසර තුන්දාහකට පමණ පෙරය. ඒ මහාවංශයේ සඳහන් විජය සම්ප්‍රාප්තියට අවුරුදු හාරසියකට පමණ පෙරය. විජය යන්න ද බමුණන් ඔහුට දුන් නමක් යැයි සිතමි. මෙරට ආර්යයන්ට යම් තීරණාත්මක ජයග්‍රහණයක් ලබාදුන් තැනැත්තාට බමුණන් විජය යැයි කියන්නට ඇත. මේ සිද්ධිය, එනම් විජය යකෂ නායකයන් විශාල පිරිසක් මරා දමා ජයගැනීම උවද මහාවංශයේ සඳහන් දිනයට පෙර සිදුවී යැයි සිතිය හැකිය. කෙසේ වෙතත් එහිදී තම නැදැයන් මරා දමා විජයට ජයගැනීමට ආධාර කළේ කුවේණි නම් යකෂ කුමරියකි. ඇය රාජ්‍ය ලෝභයෙන් එසේ කළා යැයි සිතිය නොහැක්කේ ඇය ප්‍රාදේශීය නායකාවක වූ නිසාය. විජයගේ හැඩදැඩි සිරුරට වූ ලෝභය ඇ එවැනි තත්ත්වයට පත්කරන්නට ඇත. පසු කාලයකදී ආර්යයන් හා යකෂ ආදී හෙළයන් මිශ්‍ර වී පණ්ඩුකාභය සමයේදී සිංහල ජාතිය ගොඩනැගුණු බව ඇත්ත. නමුත් කුවේණි විජයට පෙම කරද්දී ඔහු විජාතිකයෙක් විය. විජාතිකයෙකුගේ සිරුරට ලොවේ තම ගෝත්‍රය පාවාදුන් කුවේණියගේ නමින් වර්තමානයේදී විජාතිකයන්ගේ සිරුරට කෙසේ වෙතත් විජාතික දැනුම සිරුරට ලොවේ ජාතිය පාවාදීමට කටයුතු කරන පරපුරක් බිහිවී සිටීම සහ ඔවුන් තමන්ට අන්වර්ථ නාමයක් යොදාගැනීමද අප සටහන් කරගත යුතුය. තමන්ට රාජ්‍යයක් (ප්‍රාදේශීය විය යුතුය) අත්කරදුන් කුවේණියට බමුණෝ විභීෂණයට මෙන් නොසැලැකූහ. (වත්මන් කුවේණි පරපුරට බටහිර බමුණන් සලකන්නේද එපරිදිමය. බමුණෝ ඉදහිට ඔවුන්ට විවිධ තැනි දෙති) බමුණෝ කුවේණි පළවා හැර විජයට පාණ්ඩ්‍ය දේශයෙන් ආර්ය කුමාරිකාවක් (එකල පාණ්ඩ්‍ය දේශය ආර්ය රාජ්‍යයක් බව දෙමළ ජාතිවාදී බමුණු දුහුන් දැනුම වස් පැවසිය යුතුය) ගෙන්වා දුන්හ. කුවේණියගේ නැදැයෝද කුවේණියට යුතුකම් ඉටු කරමින් ඇය මරා දැමූහ. ඒ පිළිබඳ යම් වත්මන් බැමිණියකට මානව හිතවාදී ප්‍රශ්නයක් මතුවේ නම් ඇයට සදාම හුසෙන් ඉන්නා තැනකට ගොස් ඔහු හමුවී ඒ නිරාකරණය කරගත හැකිය.

එදා බමුණන් කුවේණිය යොදාගෙන රාජ්‍ය අත්පත් කරගෙන පසුව කුවේණිය පළවා හැරියහ. පෘතුගීසි සමයෙහිදී, පෘතුගීසි බමුණෝ එලෙස නොවුවත් දෝන කතිරිනා හෙවත් කුසුමාසන දේවිය යොදාගෙන කන්ද උඩරට රාජ්‍ය ලබාගෙන පසුව ඇය පළවා හැරීමට සැලසුම් කළහ. (පළවා හැරීමට කළ සැලැස්ම ගැන මා දන්නේ කෙසේ දැයි යම් බමුණකුට හෝ බැමිණියකුට හෝ ප්‍රශ්නයක් නම් ඔහුට හෝ ඇයට හෝ කැමැණිය විශ්වවිද්‍යාලයේදී මා හමුවිය හැකිය. බමුණාට හෝ බැමිණියට හෝ ඒ සඳහා ගමන් ගාස්තු හා වෙනත් දීමනා රාජ්‍ය නොවන සංවිධානයකින් ලබාගත හැකිය.) එහෙත් කොනර්ට් ධර්මානන්දුගේ ඒ සැලසුම ව්‍යර්ථ කළහ. (ඒ ගැන විස්තරයක් සුගතදාස අබේවික්‍රම මහතා විසින් රචිත නොදැවුණු හදවත කෘතියෙහි වෙයි) අද ඇමරිකන්, බටහිර, හෝර්වේ ආදී විවිධ බමුණෝ නොයෙකුත් සැලසුම් කරති. අපට මේ සැලසුම් පරාජය කළ හැකිය.

දෙමළ ජාතිවාදය යනු ලන්දේසීන් හා ප්‍රධාන වශයෙන්ම බටහිරින් මෙරට ඇති කරන ලද්දකි. ඉංග්‍රීසි කතා කළ නිවට සිංහලයන්ගේ නායකත්වයටද ඉංග්‍රීසි කතා කරන දෙමළ නායකයන් පත් කිරීම බටහිරින්ගේ අභිප්‍රාය විය. සිංහල ජනතාව 75% ක් ව සිටියදී එය කරගත නොහැකි බැවින් අද බටහිරයෝ දෙමළ ජාතිවාදීන්ට උතුරු හා නැගෙනහිර පළාත් දීමට සූදානම් වෙති. කොට් ඊනියා සටන් විරාමය තුළ නොකරන එකම දෙය කොළඹ බෝම්බ පිපිරවීම පමණය. එමගින් බොරු සාමයක් ගැන අදහසක් කේවට්ටයෝ පතුරවති. එහෙත් කොට් කොළඹ දෙමළ හටයන් මරණ අතර නැගෙනහිර මුස්ලිම් ජනයා මරති. ඒ එම පලාත තම ආධිපත්‍ය යටතට ගැනීමටය. ඒ අතර ඊනියා සටන් විරාම නිරීක්ෂණ කම්භුවේද අනුග්‍රහයෙන් හමුදාවට විවිධ පහරදීම් කරති. දෙමළ ජනයාට දෙමළ වීම නිසාම සිදුවී ඇති අසාධාරණයන් නැති වීමකද කුමාරතුංග මහත්මිය තම බොරු මාක්ස්වාදය කරපින්නා ගෙන ඊනියා අසාධාරණයකම ගැන කියයි. දෙමළ ජාතිවාදය පරාජය කිරීමට ජනාධිපතිවරයා තමන් සතු බලතල යොදා

නොගනියි. මේ බොරු මාක්ස්වාදය හා බටහිර නායකයන්ට ඇති බිය නිසාය. බමුණු මතවාදවලට මෙන්ම බමුණන්ට ද බිය වී කළ හැක්කේ ජාතිය පාලාදීම පමණකි.

අද ජ.වි.පෙ හා ශ්‍රී.ල.නි.ප. අතර ඇතිවිය හැකි සංඛානගත හරහා ජාතියට නව ශක්තියක් ලැබීමේ ඉඩකඩ වෙයි. එය වළක්වා එ.ජා.ප. හා ශ්‍රී.ල.නි.ප. අතර සංඛානගත ඇතිකිරීමට බටහිර බමුණෝ හා ඔවුන්ගේ හෙවෙයින් වූ මෙරට ඇතුළු ජනමාධ්‍ය කේවට්ට බමුණු පැවැත්වූ කටයුතු කරති. මේ රටේ ඇත්තේ එකම එක ඉතිහාස කතාවක් පමණකි. වරින් වර විවිධ නළුවෝ නිලියෝ එහි යති. කතාවේ යම් විවිධත්වයක් ඇත්නම් එයට හේතුව නළු නිලියන්ගේ විවිධත්වයය. එ.ජා.ප. හා ශ්‍රී.ල.නි.ප. අතර සංඛානගත ඇති කොට තවත් කුවේණි හෝ දෝන කතිරිනා සැලැස්මක් මගින් කුමාරතුංග මහත්මියගෙන් ගත හැකි සේවය ලබා ඇය මිරිකා හරින ලද දෙහි ලෙල්ලක් මෙන් විසිකරදැමීම බටහිර බමුණන්ගේ අභිප්‍රාය වෙයි. අප ජීවත්වන්නේ කුවේණි - විභීෂණ යුගයක ද නැත්නම් කුසුමාසන - විමලධර්මසූරිය යුගයකද යන්න තීරණය කළ යුත්තේ අපමය.

මහාචාර්ය නමින් ද සිල්වා